

ЕМіністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки та менеджменту
імені Олега Балацького
Кафедра економічної теорії

**INTERNATIONAL ECONOMIC RELATIONS
AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT**

**МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ
ТА СТАЛИЙ РОЗВИТОК**

**MIEDZYNARODOWE STOSUNKI GOSPODARCZE
I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ**

**МЕЖДУНАРОДНЫЕ ЭКОНОМИЧЕСКИЕ ОТНОШЕНИЯ
И УСТОЙЧИВОЕ РАЗВИТИЕ**

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, Україна, 5–6 травня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

большинства работников в завтрашнем дне, правильности политике руководства страны и о доверии ему.

2. Активность и значительную долю потенциально протестной части работающих не представляется оценить однозначно. Ее можно расценивать как положительный фактор, свидетельствующий об укреплении демократии в нашем обществе и становлении гражданского общества. С другой стороны, это потенциальный возмутитель социального благополучия. Представляется актуальной просветительская работа в обществе в направлении роста конструктивной гражданской активности, т.е. в решении дискуссионных вопросов методами парламентаризма и компромисса.

1. Дружилев С.А. Прекариат и неформальная трудовая занятость в России: социально-психологические аспекты // Гуманитарные научные исследования. 2015. № 1.
2. Bourdieu P. Counterfire: Against the Tyranny of the Market. London: VersoBooks, 2003.
3. Кагель Р. Метаморфозы социального вопроса. Хроника наемного труда. СПб.: Алетей, 2009. 574 с.
4. Голенкова З.Т., Голиусова Ю.В. Новые социальные группы в современных стратификационных системах глобального общества // Социологическая наука и практика. 2013. № 3. С. 5-14.
5. Стэндинг Г. Прекариат. Новый опасный класс. М.: Ад Маргинем Пресс, 2014. 328 с.
6. Давыдов Ю.Н. «Социология участия» и проблема социологической расшифровки техники // ФРГ глазами западногерманских социологов: Техника – интеллектуалы – культура. М.: Наука, 1989. С. 81-101.
7. Coleman R.P., Neugarten B.L. Social status in city. San Francisco: Jossey-Bass, 1971. 322 p.
8. Богоморлова Т.Ю., Тапилина В.С. Экономическая стратификация населения в 90-е годы // Социологические исследования. 2001. № 6. С. 32-43.
9. Мармер Э. neuzeiten.rus.verlag.de/2009/07/24/что-такое-прекариат/

ПРОБЛЕМА ГОЛОДУ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Прокопенко О.В., д.е.н., проф.^{1,2}, **Кучеревич В.В.**, студент гр. МЕ-51а¹

¹*Сумський державний університет (Україна)*

²*Академія техніко-гуманітарна в м. Бельско-Бяла (Польща)*

У ХХІ століття світове співтовариство прийшло з вантажем серйозних невіршених проблем, серед яких особливо виділяється коло загроз, що ставлять людство на грань виживання. Саме до таких проблем відносяться масовий голод і недоїдання, які в тій чи іншій мірі зачіпають як країни що розвиваються, так і економічно розвинені країни. Глобальна продовольча проблема – чи не найдавніша з усіх глобальних проблем людства. Голод – як крайній її прояв і величезне соціальне лихо – мав місце в масах людей і в давнину, і в середні віки, і в періоди нової та новітньої історії. У міфології індіанців Центральної Америки існувало навіть божество голоду.

В сучасності досить складна продовольча ситуація зберігається в Південно-Західній, Південній і Південно-Східній Азії. Так, в Південній і Південно-Східній Азії загальна чисельність голодуючих в 1970-80-х роках трималася на рівні 280-290 млн осіб, та й в 1990-х роках цей показник мало змінився. В першій половині 1990-х років в Непалі до категорії тих, хто недоїдає, відносилось 70% всього населення, в Індії – понад 60%, в Пакистані та Індонезії – 40%.

Для економічно розвинених країн явище голоду і недоїдання в цілому вже не характерно. Ці країни нині виробляють і споживають більше 3/4 світового продовольства, хоча в них проживає менше 15% населення Землі. У більшості цих країн середня калорійність харчування перевищує 3000 ккал на добу. У зв'язку з цим останнім часом особлива увага звертається на те, що в світі все більше людей переїдають і мають зайву вагу тіла, в результаті чого підвищується їх сприйнятливість до хвороб, знижується працездатність і скорочується тривалість життя. Загальна кількість людей, що переїдають, оцінюється в 600 млн чоловік, більшість з яких проживає в США, Великобританії та інших європейських країнах.

Яким же чином людство намагається боротися з цією глобальною, що стосується всіх країн в цілому і кожен окремо, проблемою? Світова спільнота неодноразово ставила за мету ліквідувати голод або принаймні знизити його гостроту, але кожен раз поставлені орієнтири виявлялися недосяжними. Так, на міжнародній неурядовій конференції по боротьбі з голодом, що відбулася в кінці 1989 року в італійському місті Белладжіо, було заявлено про доречність і можливість у короткий час покінчити зі смертністю від голоду і позбавити від нього половину бідних сімей. Але реального втілення цих прогнозів не відбулося. Далі, на Всесвітньої зустрічі на вищому рівні з питань продовольства, що відбулася в 1996 році, однією з міжнародних цілей було оголошено значне скорочення в усьому світі частки голодних і людей, що хронічно недоїдають.

Всі країни вже прийняли або вживають екстрених заходів для боротьби з прихованим голодом, чітко усвідомлюючи, що тим самим фактично запобігають національній катастрофі. Обов'язкове збагачення масових продуктів вже втілено в різного роду національних програмах, закріплено законами. Наприклад, в США, Канаді та десятках інших країн пропонується збагачувати абсолютно всю муку. Результати такої профілактики, які щорічно публікує ВООЗ, вражають. Так, у Венесуелі лише за один рік захворюваність на анемію у дітей 7–15 років знизилася з 37 до 19%, а збагачення шкільних сніданків в Перу тільки за півроку зменшило число анемічних дітей майже в 5 разів. Профілактика мікронутрієнтної недостатності в Америці дозволяє запобігати 4 з 10 дитячих смертей і на третину знижувати материнську смертність,

підвищувати на 40% працездатність і на 10-15 пунктів середній коефіцієнт інтелектуального розвитку (IQ) населення, а також на 5% збільшити валовий продукт країни.

Можна виокремити такі шляхи подальшого вирішення проблем голоду і недоїдання, що описуються в літературних джерелах:

- сприяння встановленню сприятливої політичної, соціальної та економічної обстановці з метою створення зусиль для викорінення бідності та установки міцного миру;

- проведення політики ліквідації нерівності і вдосконалення фізичного і економічного доступу для всіх в будь-який час до достатнього і безпечного харчування;

- проведення політики розвитку сільського господарства районів з низьким потенціалом і несприятливими природно-кліматичними умовами для аграрного виробництва;

- докладання зусиль для забезпечення продовольчої безпеки всіх країн шляхом розвитку світової торговельної системи;

- попередження і готовність до стихійних лих і надзвичайних антропогенних ситуацій;

- сприяння оптимальному виділенню і використанню інвестицій в сільському господарстві;

- надання продовольчої допомоги нужденним країнам.

На погляд авторів, здійснення макроекономічного аналізу даних проблем, що мають подвійну природу, дозволить винайти величезні можливості щодо вирішення таких проблем навіть без капіталовкладень, зокрема шляхом оптимізації товаропотоків за рахунок прийняття логістичних рішень. Лише активні дії світової спільноти дозволять ліквідувати проблеми голоду і недоїдання у світі.

1. Кускова Е. В. Проблема голода и недоедания в современном мире. 2011 [Электронный ресурс]. – <http://www.inspp.ru>

2. Максаковский В. П. Глобальная продовольственная проблема и ее географические аспекты. 2011 [Электронный ресурс]. – <http://geo.1september.ru>

МІЖНАРОДНА МІГРАЦІЯ РОБОЧОЇ СИЛИ

Соломко Ю.О., студентка гр. Ф-61/1у
Сумський державний університет (Україна)

Дослідження феномену міграції робочої сили стає все більш важливим в наш час. Темпи міграції багатьох країн з кожним роком зростають, а в деяких країнах ситуація стала зовсім жакливою.